

AKTUALITY

SETKÁNÍ S DIECÉZNÍM EKONOMEM A GENERÁLNÍM VIKÁŘEM

V úterý 7. 6. 2022 přijede k nám do semilské farnosti diecézní ekonom Ing. Tomáš Kuba a generální vikář Mons. Martin Davídek. Od 15.00 hodin chtějí s farníky diskutovat na téma hospodaření farnosti – jak co nejlépe využít nebo zhodnotit prostředky farnosti. Všichni jsou zváni. Akce se uskuteční na faře na sále. Prosím, udělejte si již nyní čas na toto setkání.

NOC KOSTELŮ 2022

V pátek 10. 6. 2022 budou opět v Semilech otevřeny brány kostelů pro širokou veřejnost. Program ve všech kostelích je uveřejněn na plakátech.

S nabídkou pomoci při organizaci Noci kostelů se obraťte na Ing. Martina Klodnera.

SOUTĚŽ VE FOTBALOVÝCH DOVEDNOSTECH

Orelská Župa sv. Zdislavy v Semilech srdečně zve na **Soutěž ve fotbalových dovednostech nejen pro děti a mládež** – koná se v sobotu 11. 6. od 10.00 h v dolní části Jílovecké ulice v Semilech (mezi ulicemi Koštofranskou a Sokolskou) u roubenek čp. 102 a 104. od 10:00. Finále soutěže se koná na Velehradě 4. 7.

Bližší informace: **Bohdana Tichá**, tel. 739911157, e-mail orel.semily@seznam.cz.

BĚH 14 POMOCNÍKŮ

Běh pořádá v neděli 12. června od 12.00 do 16.00 hodin v Oboře u **Lomnice nad Popelkou** Domácí hospic 14 pomocníků na podporu svých aktivit. Je určen pro děti i dospělé, rodiny i jednotlivce, pro běžce i chodce, pro fanoušky hospice i pro ty, kdo o něm slyší poprvé.

Podrobnosti na www.hospic-semily.cz.

MŠE SV. PRO RODINY S DĚTMI U „ROZÁRKY“

V úterý 14. 6. 2022 od 16.30 h bude poslední farní mše sv. pro rodiny s dětmi v tomto školním roce, a to na našem tradičním místě u **bývalé kapličky sv. Rozálie** nad železniční tratí v ulici Bořkovská.

Po mši svaté bude táborák a opékání buřtů – nezapomeňte si vzít s sebou.

Pouze v případě velmi nepříznivého počasí se mše sv. uskuteční v kostele na Koštofranku.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 2. června 2022. Uzávěrka následujícího čísla: 16. června 2022. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 12 5. června 2022

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 6. 6. – 19. 6. 2022

6. 6. Po Památka Panny Marie, Matky církve

7. 6. Út KO 18.00 za ++ Jiřího a Marii Luksovy

8. 6. St KA 08.00 za + Štefana Gabriška

9. 6. Čt Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
KA 08.00 za zdraví Stanislavy

10. 6. Pá KA 18.00 za nalezení vhodné partnerky

11. 6. So Památka sv. Barnabáše, apoštola
KA 18.00 za + Jaroslava Prouska, rodiče a ostatní ++ z rodů

12. 6. Ne Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

KO 08.30 za zdraví a Boží přízeň pro neteř u příležitosti narozenin

CH 10.00 na úmysl

poutní slavnost

13. 6. Po Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

14. 6. Út KA 08.00 za Evu u příležitosti narozenin
Rozárka 16.30 mše sv. pro děti

15. 6. St KA 08.00 za nalezení vhodného zaměstnání

16. 6. Čt Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ

KO 18.00 za živé a ++ z rodů a duše v očistci

17. 6. Pá KO 18.00 za zdraví pro Ladislava

18. 6. So KA 18.00 za zdraví pro Emilii Hričovou a děti

19. 6. Ne 12. neděle v mezidobí

KO 08.30 za + Vladimíra Zaciose, rodiče a bratra a za + Marcelu Lukešovou

CH 15.00 na úmysl

UŽ NEJSEM KATOLIČKA

Před několika lety jsem byl přednášejícím na jednom velkém shromáždění brazilských katolíků. Na kongres přijelo asi patnáct tisíc lidí. Pamatuji si, že poslední mši svatou sloužil kardinál Claudio Hummes OFM, jenž se později stal prefektem Kongregace pro klérus v Římě. Jmenován jím byl v roce 2006 a do důchodu odešel v roce 2010. V homilii, kterou pronesl během závěrečné mše kongresu, se s námi podělil o jistý svůj zážitek.

Vyprávěl, že když byl ještě arcibiskupem, měl za sekretářku jednu velmi zralou ženu, která plnila v církvi mnoho úkolů a získala si respekt celé diecéze.

Jednoho dne tato žena odešla a nikdo nevěděl proč. Když ji arcibiskup o několik měsíců později potkal, zeptal se jí: „Co se vám stalo? Jak jen jste mohla takhle zmizet a nikomu nic neříct?“

Žena se na něj podívala a řekla: „Už nejsem katolička!“

„Co tím myslíte, že už nejste katolička?“ zeptal se znepokojeně kardinál.

A ona mu odpověděla: „Stala jsem se evangeličkou.“

Kardinál připustil, že ho ta odpověď šokovala. „Pokud vím, dali jsme vám všechno,“ řekl jí. „Očekávala jste od katolické církve ještě něco víc?“

Ona odpověděla: „Dali jste mi vše kromě

jedné věci – nedali jste mi pro můj život Ježíše.“

Kardinál Hummes to řekl na veřejnosti a pokračoval: „Byl jsem úplně v šoku. Tak mě to překvapilo, že jsem se musel zamyslet nad formou své pastorace. Co lidem nabízím? Nabízím jim Ježíše, nebo jen učen o Ježíši?“

Rodiče, dáváte svým dětem Ježíše, nebo jim o něm pouze vyprávíte?

Co dáváme my kněží věřícím?

Často se ptám: „Jak je to možné, že i když člověk absolvuje tolik hodin náboženství, nezmění to jeho chování?“ Začínáme se o Bohu učit, ještě když jsme malí, a pokračuje to do dospělosti. V současnosti mohou lidé chodit i na kursy teologie, ale v jejich životě není vidět žádná změna. Je tomu tak proto, že na hodinách náboženství nebo dokonce teologie Ježíše nezakoušíme, jen o něm mluvíme. Poznáváme Boha jen rozumem, nebo i srdcem? Jinými slovy: Víme toho spoustu o Bohu, nebo jsme se s Bohem ve svém životě setkali?

„*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý*“ (Žl 34,9). Kdysi mi tento verš zněl divně. Okusit Boha?! Myslel jsem si, že okusit můžete zmrzlinu nebo kus koláče, ale ne Boha!

*Okusit Boha však znamená
zažít ho ve svém životě.*

Podle knihy P. Eliase Velly: *Ruku v ruce s Ježíšem*

BŮH JE RODINA TŘÍ OSOB

Mysterium Boha v Trojici se netýká jen samotného Boha, ale mluví také o nás, o našem vztahu s Otcem, Synem a Duchem svatým.

Křtem nás totiž Duch svatý zasadil do srdce a života samotného Boha, který je společenstvím lásky. Bůh je „rodina“ tří Osob, které se mají tolik rády, že tvoří jednotu. Tato „božská

rodina“ není do sebe uzavřená, nýbrž otevřená, sdílí se ve stvoření a v dějinách, vstoupila do světa lidí a povolává všechny lidi, aby se stali její součástí. Boží pojetí společenství nás všechny zahrnuje a vyzývá, abychom žili v lásce a vzájemném sdílení a byli si jisti, že tam, kde je láska, je Bůh.

Naše existence stvořená k obrazu a podobě Boha, který je společenstvím, nás nabádá, abychom sami sebe chápali jako existenci ve vztazích a žili mezi sebou v solidaritě i vzájemné lásce.

Bůh stvořil dobrý a krásný svět, ale po hříchu je svět poznamenán zlem a zkažeností. My, muži i ženy, jsme hříšníci, a proto by Bůh mohl svým zásahem svět odsoudit, zničit zlo a potrestat hříšníky. On však miluje svět i přes jeho hříchy. Bůh miluje každého z nás, třebaže chybujeme a vzdalujeme se od Něho. Bůh Otec miluje svět natolik, že na jeho záchranu dává to nejcennější, co má: svého jednorozenného Syna, který dává svůj život za lidi, vstává z mrtvých a spolu s Ním sesílá Ducha svatého.

EUCHARISTIE POZVEDÁ ČLOVĚKA Z OMEZENOSTI

Po přijetí Těla a Krve Kristovy se má kněz modlit: „*Přijetí tvého Těla a Krve, Pane, ať nás posílí a stane se nám lékem nesmrtelnosti.*“ Tato modlitba je citátem ze sv. Ignáce Antiochijského. Ignác nazývá eucharistii „lékem nesmrtelnosti“ nebo také „lékem, který zahání smrt“.

Koncil praví, že eucharistie je „zárukou budoucí slávy“ (SC 47).

Eucharistie pozvedá člověka z omezenosti pozemského života do života věčného. To je stálý proces v životě křesťana a církve, proces, který je naprosto nepostradatelný, protože každý jednotlivec se díky svému hříchu vždy stále znovu vylučuje z působení uzdravujících milostí přijatých ve křtu, tedy ze svého počátečního osvobození z moci temnoty a z moci zla. Slavení eucharistie umožňuje tento proces našeho osvobodování, započatý ve křtu a posílený biřmováním, udržovat při životě, protože není pouhou vzpomínkou na dávno historickou událost, ale je „živým uchováním oběti kříže“ (SC 47).

Ve slavení eucharistie jde také o vrůstání do nové dimenze mezilidských vztahů.

Trojice je tedy Láska, cele sloužící světu, který chce zachránit a znovu stvořit. Dnes, myslíme-li na Boha – Otce, Syna i Ducha svatého – myslíme na Boží lásku!

Bylo by krásné, kdybychom vnímali, že jsme milováni: Bůh mne miluje! Tento pocit patří k dnešku.

Bůh v Trojici nás vybízí, abychom se zapojili do každodenních událostí a byli kvasem lásky, společenství, útěchy a milosrdenství. V tomto poslání je nám oporou moc, kterou nás obdařuje Duch svatý a která pečuje o tělo lidstva, jež je raněno nespravedlností, útlakem, nenávisť a chtivostí.

papež František

„*Stáváme se tím, co přijímáme: Tělem Kristovým,*“ říká svatý Augustin. Jinými slovy: setkáváme se jiným způsobem, na jiné rovině; už nejsme závislí na slůvkách „sympatický“ či „nesympatický“; už neposuzujeme druhé podle vzhledu, majetku a schopností, tedy podle toho, co kdo má a co umí, nýbrž především podle toho, co je; může být oblečen chudě, může vypadat špatně, může být dokonce tělesně nebo duševně postižený, a snad tím působí odpudivě – ale já náhle nebo i časem při slavení eucharistie pochopím, že ten člověk je krásný: Jeho vnitřní krása, vůči níž jsem byl dosud jakoby slepý, mi začne před očima zářit. Otevrou se mi oči srdce, protože hřích ztratil nade mnou svoji moc. „Hřích zatemňuje ducha, zavírá oči i srdce,“ říká farář arský. Vzniká spojení lidí s Bohem, jejich Otcem, a také spojení navzájem. Skrze Krista v eucharistii, prostředníka, hlavy těla, vzniká nejen vzájemné spojení shromážděné obce jako údů jednoho těla, nýbrž spojení s celou církví všech dob a všech zemí, tedy s církví nebeskou i pozemskou.

M. Marsch: *Uzdravení skrze svátosti*